

[Waldorff]

litik, som har en række ulemper stik imod, hvad der i øvrigt er SFs energipolitik. Det betyder en øget centralisering af energiforsyningen, en kraftig forøgelse af kulafbrændingen, en centralisering også af byudviklingen, en forringelse af lokalbefolkningens indflydelse på energiforsyningen og en styrkelse af elværkernes monopolstilling.

Det er vigtigt at få at vide, hvad SFs motiver har været for, at man nu accepterer Avedøreværket, som kun er en variant af den blok på Amagerværket, som man kæmpede imod indtil nu. Jeg vil i øvrigt sige, at sådan som SFs forslag er formuleret, udelukker det slet ikke, at der senere bliver bygget en ny blok på Amager; det siger kun, at det første skal placeres på Avedøre.

Jeg går ud fra, at det skyldes, at man har opgivet at kæmpe imod, at man regner med, at disse nye kulfyrede blokke bliver bygget under alle omstændigheder. Derudfra ønsker man så at få indflydelse på, hvor det første af dem kommer til at ligge, eller måske ligger der nogle specielle lokale københavnske interesser, man vil varetage i den forbindelse.

Men jeg synes, at det er trist, at SF med forslaget er med til at modarbejde den løsning, som man selv i bemærkningerne siger er den rigtige, nemlig en udbygning af lokale energikilder og en udbygning med decentrale kraftvarmeværker. Det bliver der ikke noget af, når man først laver hele dette ringnet om København, og når man først begynder at bygge de store kulfyrede enheder.

Jeg synes, at argumentationen for SFs forslag er ekstremt dårlig. Den lyder, at det i øjeblikket ikke er økonomisk muligt at satse på den rigtige løsning. Jeg synes faktisk, det er den elendigste argumentation, jeg har set i årevis, og det vil jeg give to eksempler på.

Når man for det første bruger udtrykket »i øjeblikket«, har det ikke noget med denne diskussion at gøre, fordi det, man er i gang med, er at planlægge et energisystem for de næste 20–30 år. Det er vel ikke de næste 20–30 år, der er øjeblikket, eller er det? I løbet af de 20–30 år, dette energisystem i hvert fald må fungere, vil der være masser af ændrede forudsætninger: kulpriser, gaspriser, byudvikling og mange andre ting. Det peger i sig selv på, at man netop må finde meget fleksible løsninger, når man planlægger energiforsyningen på så lang sigt, og det er den mest ufleksible løsning man lægger op til.

Den fleksible løsning er nemlig den, som SF i bemærkningerne siger man bedst kan lide.

Det andet punkt er, at det er for dårligt, når SF uden den mindste argumentation kolporterer de påstande, som vi altid hører om, nemlig at decentrale gasfyrede enheder ikke er økonomisk mulige og til at betale for forbrugerne. For det første må man spørge: hvem er de ikke mulige for og under hvilke forudsætninger? Jeg vil understrege, at Bülow-udvalget, som trækkes frem, hver eneste gang man skal argumentere om disse ting, aldrig har undersøgt det decentrale alternativ, som SF og VS er interesseret i, men kun en kombination med et større værk og mindre enheder, men aldrig den rene decentrale løsning, som vi her snakker om. Den har i det hele taget aldrig været ordentlig undersøgt. Der er aldrig nogen, der har regnet det ud. Det har VS heller ikke, men jeg vil godt nævne blot nogle få punkter, hvor man kan sætte spørgsmåltegn ved rigtigheden af denne påstand.

For det første kan man spare transmissionsnettet ved SFs og vores løsning. For det andet er gassens pris ikke en evigtvarende faktor, medmindre man synes, at kontrakten skal gælde altid. For det tredje: hvilken gaspris skal man regne med? Nettet er betalt, og det er givet, hvilke mængder man skal aftage; det er muligvis den mængde, som man regner med at kunne sælge i udlandet, man så kunne bruge her. Hvad vil udlandet betale for gassen? Formentlig ikke gasolieprisen, som man har håbet på. Meget tyder på, at det, man vil betale, er substitutionsprisen for enten kul eller den tunge olie, og så er det et helt andet beregningsgrundlag, vi har.

Skal kulprisen, som i øvrigt er usikker på længere sigt, ikke også dække ikke bare røgfæsvovling og flyveasken, men også den forurening med tungmetaller, der sker? Hvad er det så, vi diskuterer?

Jeg synes, disse ting burde have været med. Problemet er selvfølgelig, at man muligvis så ville være kommet til en helt anden løsning, men vi måtte i hvert fald kunne blive enige om at kræve beregninger for det decentrale alternativ. De er aldrig blevet lavet.

Riishøj (SF):